

stratu. Prošnji se mora priložiti krstni list, ubožni list, spričalo cepljenih koz, spričalo zdravnikovo, da je otrok zdrav in po svojem umu odgoje zmožen. Kdor tako ustanovo za več let dobi, mora seboj prinesiti nedeljsko in praznično obleko, 3 srajce, 2 para nogovic, 2 para čevljev in nekoliko rut; stariši ali varuhi pa ga morajo do Ljubljane pripeljati, od kodar ga na stroške zavoda na gorenje Avstrijsko peljejo.

— (Novo knjigarno) pod imenom „katoliško bukvarno“ naznanja „Slovenec“ v 79. številu. „Družba rodoljubov“ je pridobila knjigarno O. Klerove vdove, katero hoče spremeniti v strogo katoliško knjigarno. Pečala se bode bukvarna z vsem, kar h knjigotržstvu sploh gré; tedaj bo kupovala in prodajala vse krščanske knjige in podobe, naročevala vse poštene časopise, politične in zabavne, bo zalagala koristne in podučne spise itd. Če bo kazalo ter okoljščine pripustile, bo osnovala „posojilnico“ za pošteno zabavo in poduk. — Še posebno si bode prizadevala za slovensko slovstvo ter bode vse dobre slov. knjige in liste imela v zalogi, ali jih naročevala, kolikor jih bo mogoče dobiti in jih bodo naročevalci želeli. — S čimur se pa katoliška bukvarna nikdar ne bo pečala, je brezvestna in pohujšljiva barantija.

Kakor „Slov. Nar.“ poroča, nameravata tudi druga dva rodoljuba (gospoda Hribar in Jurčič) ustanoviti slovansko knjigarno v Ljubljani ter sta za njo že vladnega dovoljenja prosila.

— Gosp. Davorin Trstenjak je čez več let zopet enkrat prišel v Ljubljano po opravkih svojih. Velečastiti rodoljub „stare garde“ je še zmerom mladeneč na duhu in srcu.

— Gosp. Skalè, učitelj podkovstva in živinozdravstva na tukajšnji živinozdravniški šoli, se je po šestmesečnem bivanju v Gleichenbergu vrnil z izboljšanim zdravjem v Ljubljano nazaj.

— O dr. Krausu, c. kr. sodniku v Škofji Loki, ki je bil po tolovajih na smrt ranjen, poroča „Laib. Zeitg.“, da je malo upanja, da bi se ozdravil. Hudodelec ali hudodelci niso še za gotovo znani; zaprla pa je sodnija vendar že dva človeka tega atentata jako sumljiva.

— Naš rojak gosp. Josip Stritar, profesor na gimnaziji Hernalski poleg Dunaja in vrednik „Zvona“, je imenovan za profesorja gimnazije 8. okraja na Dunaji. Pri tej priliki vriva se nam zopet in zopet vprašanje do gosp. ministra Stremajerja: zakaj morajo naši rojaki, katerim se službe delijo na dunajskih in družih večih nemških gimnazijah in ki so po takem popolno sposobni priznani za vsako gimnazijo, po tujih gimnazijah si kruha služiti, na naše gimnazije pa se nastavljajo tujci, ki ne umejo slovenskega jezika in so tedaj le učitelji polovičarji na učilnicah po slovenskih deželah? Ne diši to nekako po turškem?

— Po poročilu „Slov. Nar.“ poje naš rojak gosp. Josip Nolli v prvem italijanskem gledališču v Milanu s takim uspehom, da je za pravega italijanskega „umetnika“ priznan. — Slava Slovencu!

— „Anton Žakelj Rodoljub Ledinski“, to je naslov zanimivemu članku v 13. in 14. listu „Učit. Tovar.“, v katerem prof. Marn opisuje delovanje tega odličnega rodoljuba, ki je mile pesmice popeval v gaji slovenskem, ko se je še malo glasov čulo na čast očetnjavi naši.

— Nesramni „Tagblatt“ je skupil te dni dve hudi javni zasušnici: eno od vodstva tukajšnje gimnazije, ki na laž stavi njegovo očitjanje, da profesorji šuntajo dijakke zoper nemčurje, — drugo pa od mestnega magistrata, ki je objavil, da tablje „pod turnom“ je magi-

strat sam začasno zaradi poprave odstraniti dal, in da po takem jih niso potrgali dijaki, kakor se je lagal „Tagblatt“. Pa kaj pomaga to pri listu, ki si ga nemčurji za dragi denar vzdržujejo edino le zato, da — ni miru v deželi!

— Na vprašanje iz Krškega o vrtnarskem orodju odgovarjamo, da prav dobro in priporočila vredno orodje izdeluje v Ljubljani nožar gosp. Nikolaj Hofman, v Gradcu pa Jož. Sobel. Cena se izve pri njih.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Kedaj dobimo novo ministerstvo in kedaj se prične državni zbor? — to vsa vprašanja, na katera se vsak dan drugače odgovarja v tukajšnjih časnikih. Vsak hoče kaj več vedeti ko drug; po vsem pa je gotovo to, da nobeden, če se tudi za „inspiriranega“ dela, prav nič ne vé. Po nekaterih časnikih so Čehi krivi, da nimamo se novega ministerstva, in to zato, ker se še ne vé, ali pridejo v državni zbor ali ne in tam svoje želje in zahteve zastopajo. Državni zbor — pravijo — se ima pričeti sredi meseca septembra, a do onega časa se bode rodilo novo ministerstvo. Tako trdi „Mont. Revue“, ki se dela za oficiozno, če tudi ni, — „Presse“ pa zopet svojo trdi ter pravi, da deželni zbori se skličejo sredi septembra meseca. Edino to je gotovo po vsem, da ministri težko zapustijo svoje stole in da nikogar ni volja resno dati odstavka.

— Unidan je bil grof Hohenwart v Pragi in odtod je potoval v Berlin, kjer ima svojo hčer omoženo s poslaniškim tajnikom Sailerom. Ustavaki, ki na vsako stopinjo njegovo pazijo, vidijo v tem potovanju že reakcionarno konspiracijo z Bismarkom!

— Grof Taaffe je prijel lastnoročno pismo cesarjevo, katero mu posebno priznanje izreka za to, da se mu je posrečilo porazumljenje (kompromis) med ustavoskimi in konservativnimi plemenitaši.

— Prihodnji državni zbor je kakor „Fremdenblatt“ poroča, po stanu poslancev tako sestavljen: 130 je plemenitašev, in sicer 9 knezov, 34 grofov, 27 baronov, 35 vitezov in 25 navadno plemenitih. Potem so: 1 krčmar, 2 kovača, 2 tajnika obrtniških zbornic, 2 poštarja, 4 železniški vodje, 3 bankirji, 4 inženirji, 4 zdravniki, 5 pisateljev, 10 bivših in še delujočih ministrov, 26 cesarskih uradnikov in 4 privatni uradniki, 21 duhovnov, 17 profesorjev in učiteljev, 57 advokatov in 8 notarjev, 34 fabrikantov in velikih trgovcev in 147 poljedelskih posestnikov.

Nemčija. — Državni zbor je sklenjen. V tem zboru je bila med drugim nova postava o colnini za žito sprejeta, katera ob novem letu veljavo zadobi. Po tej colnini dobi Avstro-ogerska hud udarec. Važen pa je bil ta zbor tudi zaradi tega, ker se je državni kancelar Bismark popolnem sprl z narodno-liberalno stranko, ki je dozdej v Nemčiji tako gospodovala kakor ustavaška v Avstriji. Podoba je, da tudi ono silovito preganjanje katoliške cerkve na Nemškem prestane; vsaj je cesar Vilelm pisal sv. očetu, da želi verskega miru na Nemškem.

Listnica vredništva. Gosp. A. D. v Z.: Na vprašanje Vaše bi Vam utegnili odgovoriti še le tadaj kaj gotovega, ko bi nam povedali, ali se je že kdo in kedaj obrnil v Ljubljano do dotične instancije. V deželnem zboru se stvar ni obravnavala.